

"אני מאמין גדול בחינוך..."

הכרות עם דמותו המיוחדת של הרב חיים דוד הלוי זצ"ל

תורת חיים

הכרות עם דמותו המיוחדת של הרב חיים דוד הלוי זצ"ל

הקדמה:

במסגרת תכנית רב- שנתית להנחלת מורשת המנהיגות הרבנית לתלמידי החמ"ד, בחר מינהל החמ"ד להאיר את דמותו של הרב חיים דוד הלוי זצ"ל.

מטרות התכנית:

1. להכיר לתלמידים את דמותו המופלאה של הרב הגאון חיים דוד הלוי זצ"ל בבחינת "והיו עיניך רואות את מוריך".
2. להכיר לתלמידים את דמותו של הרב כפוסק ואת דרכי הפסיקה שלו.
3. לחבב על כלל התלמידים את ההלכה ולהראות להם שהיא נוגעת בכל תחומי חייהם.
4. לעורר בקרב תלמידי החמ"ד מחויבות ורצון לקיים את ההלכה תוך הקפדה על פרטיות.
5. לעורר בקרב תלמידי החמ"ד מחויבות ורצון לשאול שאלת רב.
6. לעורר בקרב תלמידי החמ"ד מחויבות ורצון להתחזק במידות לאור דמותו של הרב.
7. לחזק בקרב התלמידים את אהבתם למדינת ישראל ומחויבותם לכלל ישראל ואת אמונם בתהליך אתחלתא דגאולה.

ההפעלה המופיעה להלן, מיועדת להעברה בחדר המורים לצוות החינוכי על ידי מנהל בית הספר, רכז חברתי או מורה למחשבת ישראל, במהלך ימי ההיערכות בקיץ תשע"ג. מטרת ההפעלה לפתוח צוהר ראשוני לדמותו המופלאה של הרב, ולעורר בהם רצון להביא את דמותו על כל גווניה בפני תלמידיהם.

רציונל:

הרב חיים דוד הלוי זצ"ל פעל רבות על מנת להנגיש את ההלכה לציבור. המפעל של כתיבת קיצור שולחן ערוך-מקור חיים, בו מוגשת ההלכה בשפה שווה לכל נפש, עם פסיקות המתאימות לעדות השונות, הצליח בידו. בבתי ספר השונים של הממ"ד נלמד ספר זה במשך עשרות שנים עד היום.

הפעלה זו נועדה להכיר למורים ומתוך כך לתלמידיהם, את דמותו המאירה של הרב הגאון
חיים דוד הלוי זצ"ל כאיש משפחה, כאדם, כתלמיד חכם, וכפוסק מעורה וקשוב לשואלים.
דרך הפעילות נכיר גם מעט מגישתו הייחודית וחידושיו בעולם התורה והמעשה.

מטרות הפעילות:

1. להכיר למורים את דמותו של הרב חיים דוד הלוי זצ"ל על גווניה הרבים.
2. לברר עם המשתתפים את הייחודיות של דמותו כאדם וכפוסק.
3. לעורר במשתתפים רצון להכיר לתלמידיהם את דמותו של הרב.

קהל יעד:

חדרי מורים

משך ההפעלה:

60 דקות

עזרים:

נספח 1: תאור רקע על חייו של הרב

נספח 2: לקט סיפורים על דמותו של הרב

מהלך ההפעלה

שלב א' - מליאה

המנחה יקריא למשתתפים את תולדות חייו של הרב

שלב ב' – אישי

המנחה יחלק למשתתפים דף בו מצויים סיפורים קצרים על הרב חיים דוד הלוי. כל משתתף יתבקש לקרוא את כל הסיפורים ולבחור סיפור אחד שמשך את ליבו. המשתתף יחשוב מה יש בסיפור זה שדווקא בו בחר.

שלב ג' – מליאה:

- המנחה יבקש מהמשתתפים לשתף את המליאה בסיפור שבחר ובתובנה רגש, זיכרון או כל סיבה אחרת שבעטיה בחר בסיפור זה.
- המנחה יבקש מהמשתתפים לומר איזה מהסיפורים ששמע היה רוצה להביא בפני תלמידיו ומהי הסיבה לכך.

תולדות חיים

הרב הגאון חיים דוד הלוי זצ"ל – הגר"ח

הרב חיים דוד הלוי נולד בשכונת "אוהל משה" הספרדית בירושלים, (שכונה בה גדל יצחק נבון ועליה כתב את המחזה "בוסתן ספרדי"), לפני כשמונים ושמונה שנים, ב"ח בשבט תרפ"ד, 1924. ילדותו של הרב חיים דוד ומאוחר יותר אף חיייו הבוגרים עוצבו על ידי שלושה גורמים: החיים בשכונת "אוהל משה", הלימודים בישיבת "פורת יוסף" ובעיקר דמותו של הרב עוזיאל.

שכונת אוהל משה הייתה ספוגה אוירה יהודית. תושבי השכונה היו אנשים פשוטים, "בעלי בתים", יראי שמים, המתפרנסים מיגיע כפיים, כשלצידם רבנים ותלמידי חכמים. השכונה התאפיינה בחיים של שותפות, כולם חיו יחדיו בשכונות ובאוירה טובה. הרב הסתופף בין תלמידי החכמים שבשכונה, ביניהם: הרב בן-ציון קואנקא בעל "המאסף", הרב שלום הדאיה, הרב ב"צ פרדס ועוד.

כבר בהיותו ילד הבחינו בכישרונו המיוחד. רב השכונה, חכם בן ציון קואנקא, שם עינו על הילד וטיפח אותו. פעם ראה אותו רץ במשחק עם ילדי השכונה וקרא לו: "חיימיקו, אתה בחור ישיבה, אתה לא צריך לשחק איתם". העידה על כך ביתו של הרב קואנקא בשיחה עם ילדיו: "אנחנו לא הבנו את אביכם. הוא היה כל הזמן עם הספר ולא שיחק איתנו, לא השתתף איתנו, לא הבנו אותו אז".

באותה תקופה החלו לנשב רוחות ההשכלה החילונית שחדרו לשכונה. למרות היותם שומרי תורה ומצוות, שלחו האנשים את ילדיהם ללמוד בבית ספר אליאנס, בו היה חינוך כללי המושפע מהתרבות הצרפתית.

הורי הרב רצו שבנם ילמד תורה ועל כן שלחו אותו ללמוד בתלמוד תורה השכונתי, "אורח חיים", אצל הרב עזרא הדאיה, ובישיבת "פורת יוסף".

הדבר היה יוצא דופן ודרש מהם מאמץ כלכלי וחברתי. אנשי השכונה טענו שהם מזניחים אותו לגדול בור ועם הארץ, ללא השכלה. הם שאלו אותם מדוע הם שולחים את בנם לישיבה, מה יצא מזה? אם ילמד ב "אליאנס" שם יצא ממנו משהו... הוא יוכל להיות לפחות פקיד דואר... (מקצוע יוקרתי באותם זמנים: מדים, משכורת גבוהה) הורי הרב לא נכנעו ללחצים.

הרב אהב מאד את הישיבה שהייתה אז הישיבה הספרדית החשובה והמפוארת ביותר. הוא למד בה מגיל תשע ועד גיל עשרים וחמש, מילדות עד בחרות. הוא היה תלמיד שקדן ומצטיין, והיה הצעיר בחבורה מיוחדת שלמדה עם ראש הישיבה, הרב עזרא עטיה. בין חבריו היו: הרב עובדיה יוסף, הרב דוד השלוש, הרב ציון לוי, הרב בן ציון אבא שאול והרב אברהם ברוך. בישיבה קיבל כתב סמיכה לשחיטה, והוסמך לרבנות ודיינות על ידי גדולי הרבנים. בזמן לימודיו בישיבה שימש כמזכיר בית הדין הספרדי. הוא היה מקורב לראש הישיבה הרב עטיה ולנשיאה, הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל.

השקפת העולם בישיבה נטתה לאגודת ישראל אך הרב עוזיאל נטה להשקפה של הציונות הדתית, עודד את התלמידים ללמוד מחשבת ישראל ולימד בביתו את ספר "הכוזרי". למרות אי שביעות רצונו של הרב עטיה, השתתף הגר"ד בשיעורים אלו. הרב עוזיאל אף עודד את תלמידי הישיבה להרחיב את השכלתם הכללית ובין היתר הדגיש בפניהם את החשיבות של לימודי השפות. בהשפעתו למד הרב אנגלית בבית הספר 'ברליץ' והרחיב את השכלתו ב'סמינר מזרחי'. הוא היה בקי גם בספרות העברית החדשה.

בשנות נערותו ועם ייסוד סניף תנועת 'נוער המזרחי' (נע"ם) בירושלים, הצטרף יחד עם מספר בחורי ישיבות לסניף, בו היה אחד הבולטים. השתתף בוועידות הארציות של התנועה שהתקיימו בתל-אביב, תמיד נלחם בלהט על עמדותיו.

במלחמת השחרור שירת בירושלים בגדוד 'טוביה', בו שרתו בחורי ישיבות, ביום הם למדו תורה ובלילה הם הגנו על העיר וביצרו אותה. כאשר היה קשה ומסוכן להגיע לעיר העתיקה, למד עם חבריו בישיבת 'שפת אמת' של חסידי גור.

בסוף מלחמת השחרור התחתן עם מרים, נכדתו של הרב מאיר ועקנין, הרב הראשי הספרדי של טבריה.

לאחר נישואיו הוא נבחר לשמש כרבה של שכונת "רוממה" בירושלים. במקביל הוא שימש כעוזרו האישי של הרב עוזיאל, בהיותו הראשון לציון. הרב הלוי הושפע מאישיותו והשקפת עולמו השפעה מכרעת. הוא קרא לתקופה שבה עבד איתו- "אלו היו השנים היפות בחיי".

לאחר זמן קצר ב 1951, נבחר הגר"ד להיות רבה של ראשון לציון שהייתה מושבה עברית קטנה. היה נערץ ואהוב על בני עירו. הוא ליכד וחיזק את העדה הספרדית, חיזק את החינוך הדתי, בנה מערכת כשרות למופת, העביר הרצאות ושיעורי תורה בכל רחבי העיר ומחוצה לה. ביתו היה פתוח לכל עניין של תורה וחסד עד לשעות הלילה המאוחרות. בשנת 1964 התמנה לדיין בבית הדין הגדול.

לאחר 25 שנה בהן כיהן ברבנות בראשון, בשנת 1973, מונה הרב לשמש רב ראשי וראש אבות בתי הדין בתל אביב יפו. גם בתפקיד זה שימש כעשרים וחמש שנה, עד פטירתו. . בנאום הכתרתו הבטיח לפעול לקרב את כל חלקי הציבור לתורה, ולפעול בדרכו של מורו ורבו, הראשון לציון, הרב עוזיאל, שנהג באצילות ובנועם הליכות. הוא פעל רבות לשיקום מעמד הרבנות ומערכותיה והקים שיעורי תורה בכל רחבי העיר. במשך השנים הרב פעל רבות למען חיזוק היהדות, הדת וההלכה בארץ ובעולם. בשנת 1997 הוענק לו פרס ישראל ליצירה תורנית ענפה. בליל יום שלישי י"ב באדר תשנ"ח, 1998 נפטר הרב מן העולם והותיר אחריו תלמידים, חיבורים וספרים רבים. מהחשובים שבספריו הם: "מקור חיים" - ספר הלכה בן חמישה חלקים החלוץ בשני תחומי: שילוב הלכה ואגדה ושילוב פסיקה לאשכנזים ולספרדים. "עשה לך רב" - ספר שו"ת בן תשעה חלקים הדן בבעיות הלכה אקטואליות בחיי הפרט והמדינה, ובנושאים אמוניים המטרידים את המאמין המודרני.

סיפורי חיים

סיפורים והנהגות על הרב הגאון חיים דוד הלוי זצ"ל

...והעמידו תלמידים

שנות כהונתו הראשונות של הרב בראשון לציון של קליטת עלייה בכל רחבי הארץ העולים, שהיו ברובם שומרי תורה ומצוות, נהגו את ילדיהם לבית הספר הקרוב לבית. בדרך כלל זה בית הספר החילוני הרב פעל בכל כוחות בכדי לשנות את המגמה. את המצב שרווח בקרב משפחות העולים החד הרב כיתת את רגליו משכונה לשכונה, ממחנה למחנה עולים, מבית לבית בעיר ראשון לציון ובמושבים הסמוכים לה כדי להשפיע ולשכנע את ההורים לשלוח את ילדיהם לחינוך דתי.

...בתו של ש"ס

בהגיע בתו של הרב, נצחיה, לגיל תיכון, ביקשה הנערה ללמוד בתיכון ברחובות שהתאים לה יותר מבחינה תורנית, לימודית וחברתית. כאשר נודע בראשון לציון כי רב העיר מתכוון לשלוח את בתו ללמוד מחוץ לעיר, פנו אל הרב ואמרו לו הודיעו שאם אכן יקרה הדבר, הם יאלצו לסגור התיכון הדתי בעיר שהיה חלש וחסר כוח משיכה. הרב התלבט מאד והחליט, בסופו של דבר לשלוח אותה לתיכון העירוני.

שולחן שבת בבית

אחד הזיכרונות הנעימים ביותר מבית הורי היה שולחן השבת שלנו נהג אבא לפייט ולשיר. זכורו במיוחד שירת הבקשות, אותם פיוטים שנהגו לשיבבתי הכנסת הספרדיים לאחר ארוחת שבת עוד זיכרון משולחן שבת הינו פרשת שבוע. אבא שנקרא בקול רם, מידי שבת את פרשת השבוע. לאורך השנים למדנו כולנו להכיר היטב את סיפור התורה. אבא גם ידע היטב לספר סיפור והוא נהג לספר על ילדותו בשכונת "אוהל משה" בירושלים, על יר שלפני קום המדינה, סיפורי חז"ל ועוד. אנחנו הילדים אהבנו מאד להקשיב לו (מספרת גילה אמיתי, בת הרב)

...לגדול עם אבא

אבא שהה זמן רב מחוץ לבית. הוא נתן שיעורי תורה והרצאות והיה מעורב בפעילות ציבורית למרות זאת, אבא היה מאד מעורב בחיינו. הוא הכיר את כל חברותי, התעניין בלימודים שלי, בציונים, במקצועות האהובים עלי ובאלה שלא, במורים ובכל הנעשה בבית הספר. אבא הצליח למצוא זמן לעזור לנו בלימודים. בהכנת שיעורי בית ובהכנה למבחנים במקצועות הקודש הוא נהג ללמד אותנו איך ללמוד והעביר לנו את דרכי הלימוד בפשט הכתוב ובפרשנים. כאשר ניגשנו לדבר עם אבא הוא מעולם לא דחה אותנו. תמיד היה לו זמן גם בשבילינו (מספרת גילה אמיתי, בת הרב)

נולד

יום אחד נכנסו לבית דינו של רבי שלום
שהיה אב בית דין העדה הספרדית, שני
זוג. עומדים זה בזוית אחת וזו בזוית אחרת.
ובוכים, מבקשים לסדר להם גט
אמנם אוהבים הם זה לזו, אך הם נשואים
עשרה שנים ולא נפקדו בבנים
הרב, לאחר דברי תוכחה על עצם הרעיון
אותם לביתם בברכה להיפקד בבנים לש
הבאה.

ואכן כך היה

הבן שנולד הוא הרב חיים דוד הלוי

5....שי

אבא הצליח לשתף אותנו בלימוד שלו. הוא שיתף
בכל נושא שבו עסק
הוא שיתף אותנו בשאלות הלכתיות מעניינות,
שהגיעו אליו והוא העמיק בהן על מנת להשיב
הוא שיתף אותנו בכתיבת מאמרים מיוחדים או
בפסקים מעניינים
תמיד ידענו באיזה חיבור הלכתי אבא עוסק
אבא סחף אותנו איתו לתוך עולם התורה שלו
(מספרת גילה אמיתי, בת הרב)

7...חיי

הרב חיים ענזי, מפקח ארצי של רבני בתי הספר נהג
לימוד משניות של תלמידים בבתי הספר בטבריה. שי
של הלימוד היה מתוכנן להיות בחידון
בשל סיבות טכניות שונות התבטל החידון
אחד הילדים מבין הלומדים השקיע, התאמץ ולמד הר
לפי גודל השקעתו כך גודל אכזבתו והילד הצטער עד
מאוד על ביטול החידון. הוריו של הילד פנו להתייעץ ע
הרב ענזי וזה פנה לרב חיים דוד הלוי כדי ליטול עצה
השיב לו הרב: "ארגן את ילדי הכתה, הילד הלומד והו
אלי למשרדי בתל אביב. אני אבחן את הילד באופן אי
"ואתן לו שי
הילד וכל הכיתה הגיע למשרדו של הרב והוא ישב עמ
ארוכה ובחן אותו על המשניות

תשובה אישית ל

פעם אחת שאלה אותי חברה שאלה הלכתית בכדי
לאבי. באתי הביתה ושאלתי את אבא והוא ענה לי
שהתשובה נמצאת באחד בספרים שכתב. הוא הפנ
אליה וביקש שאראה לחברתי
שאלתי אותו: "אבא, לא תכתוב לה תשובה בכתב?"
אכן, "אני אענה בתשובה בכתב". הדיווח שלי שאלתי

אתרוג מורכב

הרב חיים דוד הלוי הבחין כי אחד מהמתפללים בבית
הכנסת מחזיק באתרוג מורכב
היה ברור לרב שאם יאיר את עיניו של אותו מתפלל
תימנע ממנו שמחת יום טוב
הרב התלבט. באם יפסולו ושל אחריו מורכב דווקא

...לחוש את האדם העומד מאחורי השאלה... המכתב... המילים

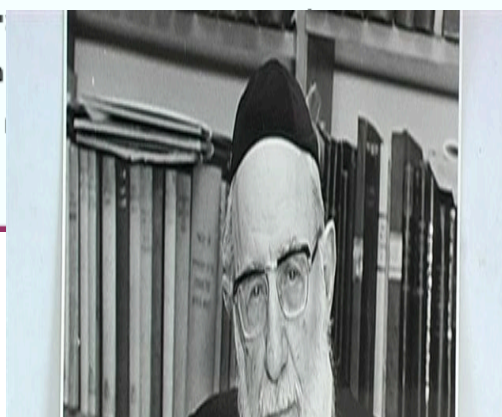
כל בוקר תיבת הדואר הייתה מלאה במכתבים. בחלק גדול מהם היו שאלות האדם, ללא יוצא מן הכלל, קיבל תשובה בכתב לשאלתו. את כל התשובות הדפס הרב במכונת הכתיבה, (תקתוק מכונת הכתיבה היה מוסיקה קבועה ברקע של הבית). מטבע הדברים לא הכיר הרב את רוב השואלים שפנו מכל קצוות הארץ מחול.

בכל זאת השתדל הרב להכיר את השואל. הכוונה היא להבין את השואל, להר... השואל, לחוש את האדם העומד מאחורי השאלה... המכתב... המילים לחוש אותו בכדי לעזור לו כפוסק, בצורה הטובה והנכונה ביותר.

כך כתב הרב הלוי במכתב ניחומים למשפחת פיקסלר

את המנוח ר' אורי פיקסלר לא ראיתי מעולם, ואף על פי כן הכרתי את מעלותיו ותכונותיו, את טוב ליבו נועם וישרו והגינותו. וגם את מעשיו הטובים... כי אף על פי שלא ראיתי מעולם, הרי שהכרתי מתוך מכתביו הרבים שהריץ לי תכופות בשאלותיו הרבות... שאלותיו היו תמיד מעשיות בכל שטחי החיים, ומתוכם הכרתי את האיש.

יד מיוחדת על פי החלטה, הם בעבודתו ה' והימנות, והן ביחסי חוב
ממון והכול מנוסח בטוב טעם בלשון נקייה המעיד על אצילות נפש
רב 'אוהבי תורתך', כי אכן הייתה בו גם אהבת תורה וגם אהבת
מיד אחרי מלחמת ששת הימים, יצא הרב חיים דוד הלוי
הסוכנות היהודית לדרום אמריקה, לארגנטינה, ונצאלה
ואורוגוואי. המטרה הייתה חיזוק הזהות היהודית ועידוד
הרב כדובר "לדינו" יכול היה ליצור קשר בלתי אמצעי עם
היהודים המקומיים.

בהיותו בדרום אמריקה התפלל הרב ביום הכיפורים סמוך לארון הקודש ולפתע שמע מישהו מדבר בספרדית:
היה דובר לדינו והבין היטב ספרדית) הוא התבונן וראה שהפותח של ארון הקודש עומד ומדבר וכך אמר

ריבונו של עולם, אתה יודע שאנחנו לא מתנהגים כמו שצריך. אנחנו מחללים שבת, אוכלים טריפות, נושאים
נוכריות, אבל אנחנו לא עושים זאת נגדך. ריבונו של עולם, אתה אשם, אנחנו לא אשמים. אתה לקחת אותנו
זרקת אותנו בגלות, אנחנו כאן בין הגויים. הבאת אותנו לפה לגלות הקשה הזו, שבה אי אפשר להתנהג כמו
יהודים. אי אפשר לקיים את כל המצוות. אז מה אתה רוצה שנעשה? תחזיר אותנו לארץ ישראל, ושמה כול
"נקיים את כל מה שכתוב בתורה

מילים אלו שיצאו מליבו של היהודי הפשוט הזה, מאד ריגשו את הרב והוא אמר: "אני שמעתי אותו אומר ככה
בוכה היהודי הזה. שמעתי אותו והתרגשתי מאוד. רק בשביל זה היה כדאי לי לבוא לכאן. רק בשביל לשמוע

"זה

...ייעוד

עוד בהיותו ילד צעיר בימים הבחינו מוריו בכישרונו המיוחד,
בחריפות שכלו וכושר התמדתו.
רב השכונה, חכם בן ציון קואנקא, גאון ידוע בחריפותו, עקב
אחר הילד חיים דוד וטיפח אותו.
הילדים בשכונה נהגו לשחק משחק קבוע כל יום אחר הצהריים.
כאשר היה מדליק הפנסים העירוני מגיע, היו מלווים אותו
מכניסתו עד צאתו, שרים ורוקדים סביבו בעודו עוסק
במלאכתו.
פעם ראה חכם בן ציון קואנקא את הילד חיים דוד בן החמש רץ
עם כולם וקרא לו ודרש ממנו: "חיימיקו, אתה בחור ישיבה,
"אתה לא צריך לשחק איתם
והילד קיבל ושמע בקול מורו.
לימים העידה בתו של הרב קואנקא בשיחה עם ילדיו: "אנחנו לא
הבנו את אביכם. הוא היה כל הזמן עם הספר ולא שיחק
"איתנו, לא השתתף איתנו, לא הבנו אותו אז

...גרסא דינקותא

בימי נערותי התנגדתי לדרישתו של
בשבת אחר הצהריים אצטרף לשיעור
מידי שבת אבא נתן שיעור "מקור חיים"
רצה שאני אשמע את השיעור.
אני, כנער התנגדתי משום שרציתי ל
עקיבא.
אבא שהיה אדם נוח וותרן הקפיד ע
בעניין זה ולא וויתר ואפשר לי ללכת
שהשתתפתי בשיעור.
כיום אני יודע כי הבסיס ליידע שלי
הזה. מלבד ההנהגה בבית, השיעור
בהלכה, במשך שנים רבות, כל שב
מנחה.
(מספר ד"ר רפאל הלוי, בן הרב)

שבת שלום לכולם

נוהגים היו בבית הכנסת לגשת אל הרב בזה אחר
זה כולם ללחוץ את ידו של הרב ולברך בברכת
שבת שלום.
פעם אחת בזמן חול המועד ניגש מתפלל מגולח
לרב ובירך אותו בברכת שבת שלום
מאחורי אותו מתפלל עמד מתפלל אחר וקינטר
בקול רם: "'כבוד הרב, מותר להתגלח בחול
המועד?"
"השיב לו הרב בתקיפות ולא לתר: "אין זה ענייך
(מספר הרב אחיה אמיתי, חתנו)

מאור פנים

בימי השבעה על אבא המתנו למעלית. נגשה
אלינו אחת השכנות וסיפרה לנו
אבא שלכם היה אדם מאוד מיוחד, היה לו מ
פנים, אני בטוחה שאם הוא היה ממשיך לחיו
עוד קצת הייתי חוזרת בתשובה רק בגלל
הדמות שלו והאישיות שלו
תמיד מקדים שלום
"תמיד במאור פנים
(מספרת רונית שלוש, בת הרב)

הכנת שיעור

בצורה מלאה. במידה ולא הספיק להתכונן סרב לדרוש
ז"י והרב התבקש לתת שיעור, אולם מכיוון שלא התכונן סרב
גור היה מיועד לילדים בני שלוש
ל היעד. וכך הוא הצליח לדבר עם כולם

29

על מתיקות

!היה לו מוטו

אבא נהג לומר שהתורה מתוקה, מתוקה

תראו כמה שהיא מתוקה"

התפקיד שלנו זה להראות לעולם, לאחים ש

כמה שהתורה מאירת פנים וכמה התורה

"מתוקה

אני זוכרת את המילה מתוקה. הוא פשוט א

את התורה באמת, הוא היה מרגיש

מתיקות בלימוד התורה

(מספר רונית שלוש, בת הרב)

19

עוצמה של פוסק

בשביעי של פסח בצהריים הגיעו מתפללים לתפילת

מנחה בשעה 15:00 ואומרים לרב שמאפייה

מסוימת אופה פיתות והעבודה מתבצעת במלוא

המרץ

לאחר תפילת ערבית, פנה הרב יחד עם כל באי

בית הכנסת אל עבר המאפייה

!הרב לא אמר מילה

הוא עמד עם כל המתפללים מול המאפייה והתבונן

לאחר כעשר דקות בעל המאפייה הפסיק את

העבודה ושרף את כל הפיתות

(מספרים ילדי הרב)

קולמוס ראשון

הרב חיים דוד הלוי שימש, במקביל לתפקיד

הראשי של תל אביב, כראש אבות בתי

. בפועל, מידי שבוע, במקרים

21

הציבור שלנו

כשאבא היה אומר את המילים "הציבור

שלנו", הוא התכוון לכל עם ישראל. הוא

לא התכוון, חס ושלום לשום מגזר,

בדיוק בזמן

למדתי ממנו שלא לבזבז זמן. הוא היה מתחיל בשיעור בדיוק בזמן ומסיים אותו בדיוק בזמן. פעמים אחדות היו לנו הפרעות במהלך הלימוד. בתחילה, הרב הלוי היה מורה באצבעו ודופק קלות על שעון היד שלו. כשהפרעה נמשכה הוא היה מסוגל להגיד בעדינות: עשר דקות הפרעה לחמישה עשר איש יוצרת בעיה של מאה וחמישים דקות.

הרב יוסף שרביט – רב של העיר אשקלון

אמת

כאשר היה ממונה על הכשרות בתל אביב, בכך ברצינות הגדולה ביותר. כאשר בדק במצב הכשרות באחד מבתי החולים בעיר וגילי בעיות של שמירת שבת לא נרתע, למרות מעראשי לצאת למאבק. הוא פרסם דף שחולל מידי ערב שבת ובו נכתב: "תדעו לכם שכאן... של מעט".

הרב חיים דוד לא חשש לסכן את מעמדו כרב להיחשב כקנאי ומחמיר. כוחו לומר את בבהירות ולקרוא תגר כאשר נדרש לכך, הי

הרב גדליה חיים צימבליסט – אב בין הדין הרבני